

Ja està bé! Reflexions des d'una acadèmia d'idiomes d'ensenyament no reglat

Per què parlem de benestar emocional i mental de la joventut però després no els dixem fer res?

El dia 16 de març del 2020, degut a la situació sanitària, ens va tocar reinventar-nos de dalt a baix, com ha sigut el cas amb la majoria de sectors. Hem funcionat presencialment, online i amb model híbrid - el temps que hem passat a l'aula ha estat molt inferior a les setmanes que hem passat online - . Vam passar l'estiu reformant l'escola, canviant mobles, mesurant-ho tot, muntant els grups estables amb traçabilitat, estudiant com escalonar les entrades i sortides, el temps de ventilació i la neteja entre classes i els protocols de material... gel, mascaretes, distàncies? i pensant en un possible pitjor escenari treballant al 30% de l'aforament.

Resulta que ni això va ser prou. Després de la segona onada, ens van dir que podríem tornar a l'aula amb grups de 6 - un canvi significatiu en les regles del joc. Llavors, dona igual l'espai que tingues? ?heu de ser 6? - tampoc el 5+1 o 6+1 no queda clar del tot quan llegixes el DOGC. Tot això ens ha portat a un muntatge actual en què s'ha hagut de partir els grups en 2, i fer una setmana a l'aula i una setmana online quan es permet. Vaja trasbals per a tothom! I, quan pensàvem que ja no es podria complicar més, resulta que ens diuen que podem continuar amb l'esmentat muntatge però només amb infantil i primària. Quina discriminació cap a l'educació dels joves i els adults!

Ara tinc clar que hem sigut un sector altament dòcil a l'hora de reclamar les incoherències en les mesures que ens han aplicat. El nostre ha estat un tipus d'activitat que s'ha adaptat bastant bé i hem estat molt dedicats a oferir la millor qualitat d'ensenyament i acompanyament que hem pogut degut a les circumstàncies. No hem tingut massa temps per pensar en moltes més coses.

No obstant, les últimes mesures que se suposen que han donat aire, per a mi, simplement han destacat molt les injustícies cap als adolescents com a col·lectiu. I per aquí, no passo. El que està clar és que no som un país que aposta pels joves. No som un país que fomenti el dret a l'educació. No som un país que promocióne la igualtat... hi ha categories d'ensenyaments, hi ha categories de persones i uns són més segurs o més importants que els altres. Curiosament, tot allò que ve del sector públic i no tant del sector privat.

Tinc moltes preguntes que em passen pel cap:

- ? Per què les aules d'una escola reglada són més segures que les nostres?
- ? Per què parlem de benestar emocional i mental de la joventut però després no els dixem fer res? Per què no els hem donat aire?
- ? Per què 6 és el numero màgic indiferent de l'espai que tingues?
- ? Per què quan es diu que les aules són segures i la majoria de joves passen 6 hores al dia en aules amb 20+ alumnes, nosaltres no podem funcionar?
- ? Per què quan una activitat porta la descripció d'?'extraescolar' ja no és segura?
- ? Per què parlem de protegir les bombolles i després, quan ens sembla, la cosa va a l'ample - no per ?aula' sinò per ?quinta'?
- ? Per què tocar un instrument de vent o anar al gimnàs és més segur que vindre a una classe d'idiomes amb totes les mesures pertinents?
- ? Els joves no són el futur? No tenen dret a seguir la seua educació del tipus que siga?

Nosaltres com a acadèmia hem rebut un suport incondicional del nostre alumnat i famílies des del principi. Porten un any en què s'han adaptat a tot, de vegades en qüestió de 24 hores. Un any en què, francament, per a molts, hagués estat més fàcil dir: ?Dixem-ho estar i ens veurem el setembre del 2021?. Hem fet tot el camí junts, i ha sigut una gran oportunitat per créixer.

S'ha demostrat molt amor i molta comunitat. Som afortunats ja que sabem que el nostre ha estat un cas bastant excepcional. L'ajut que vam rebre de la Generalitat va pagar una part de les reformes que vam fer a l'estiu, però no compensa en absolut les hores addicionals que estem dedicant des de fa un any o el fet d'haver de partir grups, o oferir sessions extres per tindre un contacte més personalitzat / individualitzat amb l'alumnat.

Esta setmana que han pogut tornar la meitat dels alumnes d'infantil i primària a l'aula, hem tingut alumnes que han arribat 10 minuts abans per començar la classe. Quines ganes tenien!

Per altra banda, molts dels joves han mostrat una gran caiguda anímica. Imagineu com està el panorama quan poder vindre a classe d'anglès és un esdeveniment social per als adolescents. Si us plau! Evidentment, no som només nosaltres com a sector que estem patint aquestes incoherències: les acadèmies de ball, repàs, teatre... entre molts més.

I ni entrem en el tema que la majoria som autònoms. Ja és per un altre escrit. Està clar que la situació sanitària és complexa per a tothom i estem disposats a fer un esforç individual i com a sector per a fer funcionar el col·lectiu. Només demanem coherència en les mesures aplicades.

És hora d'aixecar la veu! Si no ens movem nosaltres i mostrem la nostra disconformitat, l'Administració no reaccionarà. Ja toca fer soroll! Els joves sobretot mereixen una disculpa! Educació en condicions per a tots! Ja està bé!

Signa aquí la petició dirigida a la Generalitat de Catalunya.

(https://www.change.org/p/generalitat-de-catalunya-ensenyaments-no-reglats-mesures-coherents-ja?utm_source=share_petition&utm_medium=custom_url&recruited_by_id=ef01a0e0-fb23-012f-d404-00221968d0e0&use_react=false)